KATEDRA BOHEMISTIKY
Posudek na bakalářskou diplomovou práci

Autor: Lýdie Vlčková

Studijní obor: česká filologie

Název práce (česky/anglicky): Biblická jména v textech Julia Zeyera/Bible names in the works of Julius Zeyer

Oponent: doc. Mgr. Miroslav Vepřek, Ph.D.

Hodnotící kritéria	Hodnocení
	A–F
Soulad názvu práce s obsahem, schopnost formulovat cíl a závěry práce	B
Teoretická podkladová koncepce, metodologie, terminologie	B
Schopnost analýzy excerpovaného materiálu/předmětu výzkumu a následné syntézy	A
Interpretace a argumentace	B
Sekundární literatura, tvůrčí aplikace, schopnost kritického komentáře	B
Struktura práce, výstavba textu, adekvátnost použitých stylistických prostředků, dodržení ortografické a gramatické normy	A
Bibliografický a poznámkový aparát, jednotný způsob citací	A
Výsledný průměr	B

Hodnocení písemné verze práce – návrh klasifikačního stupně:

Předložená práce je velmi kvalitním výsledkem erudovaných analýz uměleckých textů Julia Zeyera. Výborně kombinuje přístup lingvistický i literárněvědný, neboť samotný jazykovědný rozbor vlastních jmen je aplikován i v rovině literárněvědné onomastiky, i když v případě této specifické subdisciplíny je poněkud na škodu práce, že nejsou alespoň v nástinu představena její základní teoretická východiska. Za důležitější však považuju skutečnost, že jsou metody aplikovány, než by tomu bylo v opačném případě – a zde se autorka průběžně u jednotlivých rozebíraných jmen zamýšlí nad funkcí konkrétních podob v Zeyerově poetice.

Lingvistická část se vyznačuje přesnými a detailními analýzami, které svědčí o tom, že diplomantka se hluboce ponořila do zkoumané problematiky a je disponována odpovídající erudicí. Velmi oceňuji její schopnost a úsilí dobrat se původních zdrojů, což platí nejen o cizojazyčné odborné literatuře, ale taktéž o pátrání po originálních zněních jmen v hebrejštině či příslušných dalších jazycích.

Celkově její práci hodnotím jako velmi zdařilou, doporučuji ji k obhajobě a před ústním řízením navrhuji klasifikaci **B – výborné**.

Náměty pro obhajobu:

1. Na s. 43 je konstatováno, že „jméno [Emromo – pozn. M. V.] tedy s biblickým *Amram* skutečně může souviset, vzájemně spolu ale nejsou ve stejném vztahu jako např. české *Jan* a *Jana* nebo *Martin* a *Martina*." Bylo by možno exaktněji (sémanticky, formálně) vymezit vztah obou jmen?
2. U jmen *Juda*, *Jona* či *Toma* je uvedeno, že se svojí formální podobou vracejí k hebrejským originálům (na rozdíl od *Judáš* > *Jidáš*, *Jonáš*, *Tomáš*). Nemohla by být zvažována ještě možnost vlivu staroslověnské podoby dotyčných jmen? Přímý vliv staroslověnštiny je samozřejmě velmi diskutabilní, ale poprvé byla na českém území adaptována v době staroslověnské a mohla se v těchto formách zachovat.

Další poznámky k práci, kritické připomínky:

Po stránce jazykové výstavby textu je práce na vysoké úrovni vyčnívající nad obvyklý průměr bakalářských prací – a to se týká nejen ortografické a vůbec formální stránky, ale taktéž promyšlené stylistiky a velmi kultivovaného projevu. K použité literatuře mám dvě drobné připomínky – v úvodu je zmíněna klasifikace Miloslavy Knappové, avšak pasáž není opatřena citací a ani není v seznamu literatury uvedena žádná práce dotyčné autorky. Z důležitých prací o původu osobních jmen postrádám v textu práce monografii F. Kopečného *Průvodce našimi jmény*.

Datum a podpis oponenta BDP:

V Olomouci dne 20. května 2019